

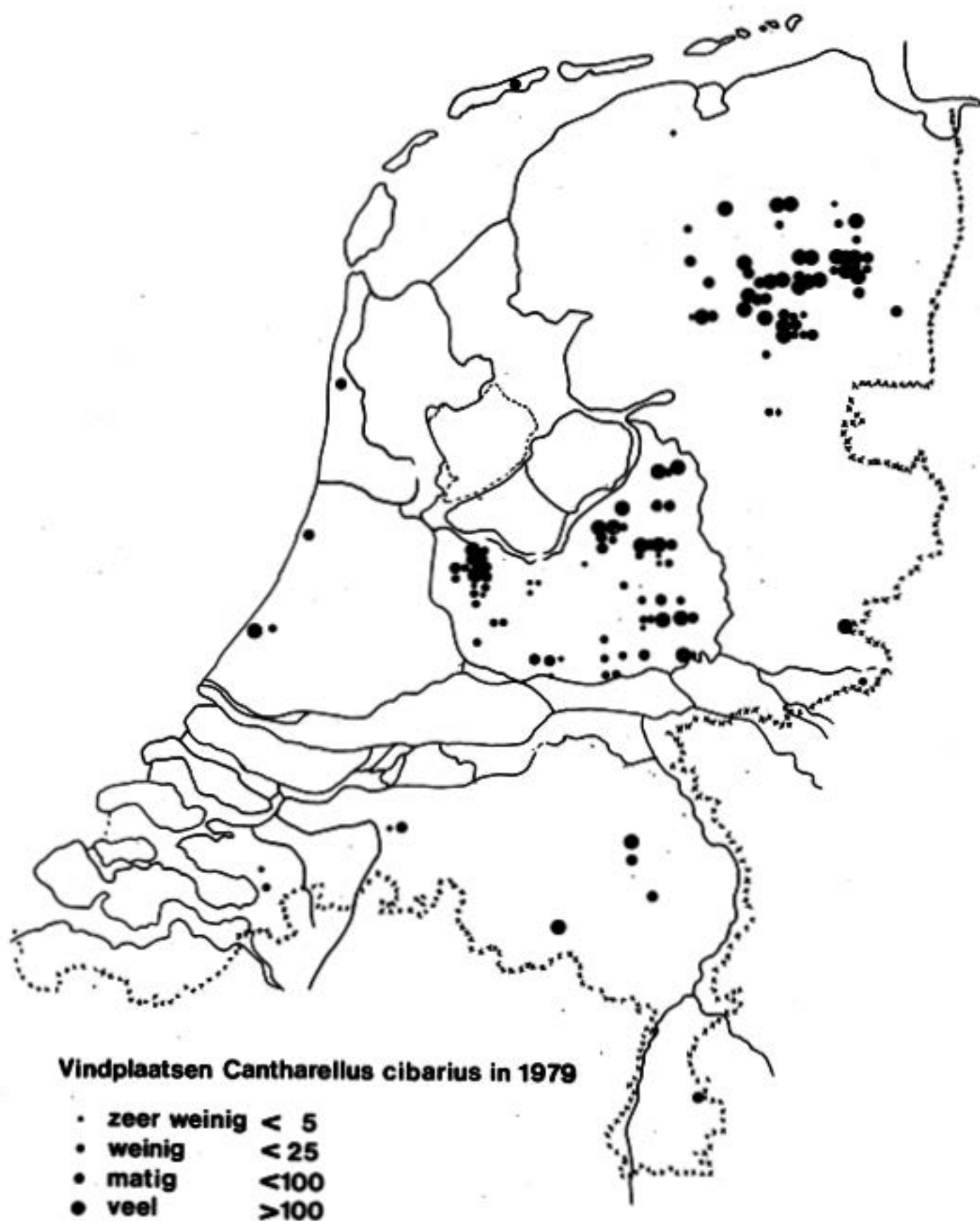
GROEIPLAATSEN VAN DE CANTHAREL IN 1980

In 1979 heeft het Rijksinstituut voor Natuurbeheer een vrij groot aantal meldingen van vindplaatsen van de cantharel ontvangen (zie verspreidingskaartje); in vergelijking met 1978 zelfs tweemaal zoveel (zie Coolia nr 22/3 1979). Uiteraard speelt hierbij de grotere bekendheid van het onderzoek een rol. Toch geeft het resultaat ook een indruk van de natuurlijke fluktuatie. Dit blijkt uit het feit dat ook uit gebieden waar voorgaande jaren gezocht was, nu meer meldingen binnenkwamen. Ook waren er in enkele gevallen voor het eerst sinds jaren weer enkele cantharellen gevonden. De hoeveelheden lagen duidelijk hoger dan in voorgaande jaren; op enkele plaatsen vond men zelfs een paar duizend exemplaren. Vergelijkt men de vondsten van 1979 echter met de hoeveelheid die men in de jaren vijftig en zestig verzamelde, toen men soms meer dan 1000 kg per week opkocht, dan blijkt eens te meer dat de achteruitgang een feit is.

Het RIN wil het onderzoek aan de verspreiding van de cantharel nog een aantal jaren voortzetten. Daarom wordt er ook voor 1980 weer een beroep gedaan op uw medewerking om gegevens hierover te verzamelen. Daarbij kunt u gebruik maken van onderstaande vragen. Uit het verspreidingskaartje blijkt dat ook kleine vondsten, van minder dan vijf exemplaren, vermeldenswaard zijn.

Enquête over vindplaatsen van de cantharel (*Cantharellus cibarius*) in Nederland

1. opgegeven door:
2. vindplaats, zo eksakt mogelijk aangeduid:
3. datum:
4. aanduiding van de aangetroffen aantallen
 - a. volgroeide vruchtlichamen:
 - b. gedrongen vruchtlichamen:
 - c. primordiën (knopstadium):
5. begroeiing; bij welke kruid-, struik- of boomsoort werd de cantharel aangetroffen?
6. standplaats
 - a. langs paden:
 - b. in het bos:
 - c. anders, nl.:
7. grondsoort:
8. is het terrein opengesteld voor het publiek?
9. terreineigenaar:
10. in welke jaren werden hier eveneens cantharellen gevonden?

11. is er in vergelijking met voorgaande jaren een achteruitgang gekonstateerd?
12. is er in vergelijking met 1979 voor- of achteruitgang gekonstateerd?
13. bijzonderheden:

U wordt verzocht de gegevens toe te zenden of telefonisch door te geven aan:

Mw.E. Jansen,
 Rijksinstituut voor Natuurbeheer,
 Kemperbergerweg 67,
 6816 RM ARNHEM
 (tel. 085-452991)

=====

BOEKBESPREKING

=====

H. Cléménçon (Ed.). The species concept in Hymenomycetes.
 J. Cramer, Vaduz, 1977 (444 p.) DM 120,-

Dit interessante boek bevat 15 voordrachten gehouden op een symposium te Lausanne en een lezing van R. Kühner naar aanleiding van deze bijeenkomst. Men zou het haast een leerboek voor taksonomie kunnen noemen. Tot de auteurs behoren veel prominente systematici. C. Bas vertegenwoordigde de Nederlanders. Het onderwerp werd veelzijdig belicht aan nieuwe technieken, die bij de soortbepaling een rol (kunnen) spelen: enzymatronen (Blaick), homing (d.i. de versmelting van hyfenuiteinden met oïdiën) (Kemp), maar vooral aan de genetica (Esser, Bresinsky, Boidin, Romagnesi) werd veel aandacht besteed. Verscheidene auteurs gaven een overzicht van de criteria, die bij de soortindeling van bepaalde groepen een rol spelen: Watling - *Bolbitiaceae*, Thiers - *Boletus*, Bas - *Amanita* Sect. *Vaginatae*, Bigelow - *Clitocybe*, Smith - *Lactarius*, Kühner - *Hygrocybe*, Oberwinkler - *Corticaceae*. Petersen en